

DECIZIE

24 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Vera Macinskaia
Sveatoslav Moldovan
Maria Ghervas
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Cebacot”
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere
Limitată „Cebacot” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Mazal Tov” cu
privire la încasarea sumei

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 septembrie 2014, prin care a
fost admis apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Mazal Tov”,
casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 27 decembrie 2013 și emisă o
nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii

constată:

La 26 septembrie 2012, SRL „Cebacot” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SRL „Mazal Tov” cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii a indicat că în perioada anului 2010, în baza înțelegerii
dintre părți, a livrat marfa SRL „Mazal Tov”, iar ultima a recepționat-o în volumul și
prețul stabilit, acceptând și semnând facturile fiscale prezentate de SRL „Cebacot”.

Menționează că SRL „Mazal Tov” nu a achitat costul total al mărfii vândute de
către SRL „Cebacot”.

Susține că conform actului de verificare întocmit de către SRL „Cebacot”,
datoria SRL „Mazal Tov” constituie 14547,40 lei.

Afirmă că SRL „Mazal Tov” a fost înștiințată despre datorie și despre faptul că
în cazul în care nu va achita datoria, SRL „Cebacot” va fi nevoită să se adreseze în
instanța de judecată pentru încasarea forțată a datoriei.

Își întemeiază pretențiile în baza prevederilor art. art. 572, 602, 668, 753, 756
Cod civil.

Solicită încasarea de la SRL „Mazal Tov” a sumei de 14547,40 lei, care
constituie datoria pentru marfa vândută, precum și încasarea taxei de stat.

Ulterior, SRL „Cebacot” a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a
solicitat încasarea de la SRL „Mazal Tov” a datoriei în sumă de 14547,40 lei și a taxei

de stat în sumă de 436,41 lei, invocând că pe parcursul anilor 2009-2010, SRL „Cebacot” a vândut marfa SRL „Mazal Tov”, în baza facturilor fiscale.

Menționează că conform actului de verificare din 31 decembrie 2009, la sfârșitul anului 2009, SRL „Mazal Tov” avea o datorie în sumă de 8799,20 lei față de SRL „Cebacot”.

Sustține că la 06 ianuarie 2010, SRL „Mazal Tov” a achitat o parte din datoria pentru anul 2009 în sumă totală de 7279,20 lei.

Afirmă că cu toate acestea, în perioada anului 2010, SRL „Cebacot” a livrat în continuare marfă SRL „Mazal Tov”, ultima semnând și achitând periodic plata pentru marfa livrată.

Invocă că la sfârșitul anului 2010, conform datelor contabile, s-a stabilit că pârâta nu a achitat marfa eliberată în baza următoarelor facturi fiscale cu seria: KX2260418 din 22 decembrie 2009 – 2548,80 lei, KX4385129 din 04 martie 2010 – 710 lei, KX4385134 din 09 martie 2010 – 948,10 lei, KX4385135 din 09 martie 2010 – 514,30 lei, KX4385151 din 12 martie 2010 – 971,80 lei, KX4385152 din 12 martie 2010 – 985,50 lei, KX4385153 din 12 martie 2010 – 957,60 lei, KX4385171 din 18 martie 2010 – 257,40 lei, KX4385169 din 18 martie 2010 – 919,40 lei, KX4385180 din 22 martie 2010 – 936,40 lei, KX4385181 din 22 martie 2010 – 510,90 lei, KX4385201 din 29 martie 2010 – 970,40 lei, KX4385207 din 29 martie 2010 – 911,20 lei, KX4385204 din 29 martie 2010 – 809,50 lei, KX4385262 din 01 aprilie 2010 – 586,50 lei, KX4385270 din 07 aprilie 2010 – 535 lei, KX4385281 din 19 aprilie 2010 – 227,50 lei, KX4385298 din 23 aprilie 2010 – 981,30 lei și KX4385299 din 23 aprilie 2010 – 556,20 lei.

Mai invocă că, deși suma totală potrivit facturilor enumerate constituie 15837,80 lei, solicită încasarea sumei de 14547,40 lei, deoarece SRL „Mazal Tov” a achitat parțial costul mărfii potrivit facturii fiscale seria KX2260418 din 22 decembrie 2009 în sumă de 1028,80 lei, rămânând o datorie de 1520,00 lei pentru factura menționată. Totodată, la 30 aprilie 2010, o parte din marfă în sumă de 261,60 lei a fost returnată SRL „Cebacot”.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 27 decembrie 2013 acțiunea a fost admisă și încasată de la SRL „Mazal Tov” în beneficiul SRL „Cebacot” suma de 14547,40 lei cu titlu de datorie și cheltuielile de judecată, inclusiv taxa de stat în sumă de 436,41 lei, iar în total suma de 14983,81 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 septembrie 2014 a fost admis apelul declarat de către SRL „Mazal Tov” și emisă o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă acțiunea.

La 27 octombrie 2014, SRL „Cebacot” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, precum și încasarea de la intimată a taxei de stat la înaintarea cererii de recurs.

În motivarea recursului a invocat ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Menționează că conform practicii jurisdicționale a CEDO, hotărârea este întemeiată doar dacă în ea sunt expuse toate circumstanțele cauzei care au importanță în soluționarea cauzei și care au fost verificate în ședință multilateral, complet și au fost elucidate probele privind circumstanțele constatate ale cauzei, cu respectarea drepturilor și obligațiilor părților.

Sustține că instanța de apel a aplicat eronat legea materială.

Afirmă că instanța de apel a respins acțiunea fără a ține cont de argumentele SRL „Cebacot” indicate în referință la cererea de apel expediată în adresa instanței de apel la data de 22 aprilie 2014.

Invocă că conform pct. 12 și 23 din Regulamentul cu privire la activitatea în domeniul confecționării ștampilelor, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 294 din 17 martie 1998, organizațiile, întreprinderile și instituțiile, care nu sunt specificate în pct. 13 al prezentului regulament, utilizează ștampile simple rotunde sau ovale, cu sau fără emblemă. Acestor organizații, întreprinderi și instituții li se permite să dețină mai mult de două ștampile simple rotunde sau ovale, cu cifrele corespunzătoare. În dependență de necesități, ele pot avea și ștampile triunghiulare, cu antet și dreptunghiulare. Ștampila simplă se confecționează de formă rotundă, ovală, triunghiulară, cu antet și dreptunghiulară. Ștampila simplă pentru alte organizații, întreprinderi, instituții conține: ștampila dreptunghiulară și cu antet - în partea superioară se imprimă sintagma „Republica Moldova”, apoi forma organizațional-juridică și denumirea organizației, întreprinderii și instituției, în ștampila cu antet se indică contul curent de decontare, denumirea băncii, codul fiscal, adresa juridică a organizației, întreprinderii, instituției.

Mai invocă că chiar dacă semnăturile pe facturile fiscale nu aparțin directorului/administratorului companiei, aplicarea ștampilei SRL „Mazal Tov” reprezintă consimțământul companiei. Această ștampilă este una valabilă, fiind eliberată de o instituție competentă, iar înregistrarea acesteia la Ministerul Justiției nu era necesară. Mai mult ca atât, SRL „Cebacot” nu putea și nu trebuia să cunoască că actele au fost semnate de către o persoană neîmputernicită, după cum indică SRL „Mazal Tov”.

Menționează că conform actelor de verificare prezentate de recurentă, SRL „Mazal Tov” în perioada anului 2009 a procurat marfa de la recurentă în baza facturilor fiscale, care au fost eliberate în aceeași zi, pentru ce a achitat valoarea bunurilor primite. La acel moment, SRL „Mazal Tov” nu a invocat careva pretenții privind acceptarea și semnarea unor astfel de acte contabile. În acest fel, instanța eronat a ajuns la concluzia că contractul de prestări servicii nu a fost realizat.

Susține că instanța de apel a apreciat probele în mod arbitrar și și-a bazat concluziile doar în baza declarațiilor reprezentantului SRL „Mazal Tov”, care nu au nici un suport probant și vin în contradicție cu actele prezentate de SRL „Cebacot”.

Afirmă că SRL „Cebacot” nu a primit citație, unde ar fi fost indicată obligația companiei de a prezenta careva informație. Cu toate acestea, Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nu ar putea confirma trecerea facturilor fiscale în evidența contabilă, deoarece în perioada anului 2010, când au fost emise facturile, la Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău se prezenta darea de seamă fără careva anexe, unde ar putea fi enumerate facturile, iar darea de seamă cuprindea doar suma totală a operațiunilor contabile și nu fiecare sumă separat.

Prin referința din 02 decembrie 2012 SRL „Mazal Tov” a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz se constată că recurentul SRL „Cebacot” s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul, la 27 octombrie 2014, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și a menține hotărârea primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Înaintând acțiunea în judecată împotriva SRL „Mazal Tov”, SRL „Cebacot” a solicitat încasarea din contul pârâtului a sumei de 14547,40 lei, care constituie datoria pentru marfa vândută, precum și încasarea taxei de stat, invocând în susținerea cerinței date contractul din 05 noiembrie încheiat cu SRL „Mazal Tov”, precum și facturile fiscale cu seria: KX2260418 din 22 decembrie 2009 – 2548,80 lei, KX4385129 din 04 martie 2010 – 710 lei, KX4385134 din 09 martie 2010 – 948,10 lei, KX4385135 din 09 martie 2010 – 514,30 lei, KX4385151 din 12 martie 2010 – 971,80 lei, KX4385152 din 12 martie 2010 – 985,50 lei, KX4385153 din 12 martie 2010 – 957,60 lei, KX4385171 din 18 martie 2010 – 257,40 lei, KX4385169 din 18 martie 2010 – 919,40 lei, KX4385180 din 22 martie 2010 – 936,40 lei, KX4385181 din 22 martie 2010 – 510,90 lei, KX4385201 din 29 martie 2010 – 970,40 lei, KX4385207 din 29 martie 2010 – 911,20 lei, KX4385204 din 29 martie 2010 – 809,50 lei, KX4385262 din 01 aprilie 2010 – 586,50 lei, KX4385270 din 07 aprilie 2010 – 535 lei, KX4385281 din 19 aprilie 2010 – 227,50 lei, KX4385298 din 23 aprilie 2010 – 981,30 lei și KX4385299 din 23 aprilie 2010 – 556,20 lei.

Judecând pricina în cauză prima instanță a admis acțiunea și a încasat de la SRL „Mazal Tov” în beneficiul SRL „Cebacot” suma de 14547,40 lei cu titlu de datorie și cheltuielile de judecată, inclusiv taxa de stat în sumă de 436,41 lei, iar în total suma de 14983,81 lei.

Ca temei de admitere a acțiunii prima instanță a reținut că probele prezentate atestă cu certitudine imixtiunea în dreptul SRL „Cebacot” de a dispune de bunul său, care urmează a fi reparat prin încasarea de la SRL „Mazal Tov” a sumei datorate în mărime de 14547,40 lei.

Fiind investită cu judecarea apelului declarat de către SRL „Mazal Tov”, instanța de apel a admis apelul declarat și a emis o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă integral.

În susținerea soluției date, instanța de apel a constatat că copiile facturilor fiscale prezentate de SRL „Cebacot” în susținerea cerințelor și care ar atesta că marfa a fost primită de SRL „Mazal Tov”, nu pot constitui temei de admitere a acțiunii, deoarece acestea nu sunt semnate de persoana de conducere a societății și nu conțin ștampila oficială a societății.

Instanța de recurs constată, însă, că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material și probele administrate în cadrul examinării cauzei, pe când prima instanță, justificat și amplu argumentat, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil în speță și materialul probator prezentat de părți, corect a ajuns la concluzia admiterii integrale a acțiunii.

Astfel, din materialele dosarului rezultă cu certitudine că SRL „Cebacot”, în calitate de furnizor și SRL „Mazal Tov”, în calitate de cumpărător, au semnat la

05 noiembrie 2009 un contract în baza căruia furnizorul s-a obligat să presteze marfă, iar cumpărătorul să primească și să achite marfa conform clauzelor prezentului contract (f. d. 68).

Este cert și faptul că pct. 7.1 al contractului nominalizat prevede că acesta intră în vigoare din momentul semnării lui și este valabil pe parcursul unui an de zile, iar pct. 7.2 specifică că dacă timp de 30 zile nici o parte nu invocă despre încetarea lui, acesta automat se consideră valabil pentru aceeași perioadă ulterioară.

În raport cu clauzele contractului menționat, în speță se constată că instanței de judecată nu au fost prezentate probe care ar indica la intenția uneia din părți de a înceta relațiile contractuale, prin urmare, corect prima instanță, având în susținere prevederile pct. 7.2 al contractului vizat, a reținut că valabilitatea acestui.

În susținerea concluziei date, instanța de recurs reține și dispozițiile art. 668 alin. (1) Cod civil, care direct indică că contractul încheiat legal obligă părțile nu numai la ceea ce au stipulat expres, dar și la tot ceea ce rezultă din natura lui în conformitate cu legea, cu uzanțele sau cu principiile echității.

Sub acest aspect, prin aplicarea regulilor de interpretare a normelor enunțate, este lipsită de suport legal reținerea instanței de apel în sensul inexistenței relațiilor contractuale de prestări servicii încheiate între SRL „Cebacot” și SRL „Mazal Tov”.

Instanța de recurs distinge ca neîntemeiată și concluzia instanței de apel precum că facturile fiscale prezentate de către SRL „Cebacot” în confirmarea livrării mărfii către SRL „Mazal Tov”, nu conțin semnătura conducătorului SRL „Mazal Tov”, precum și ștampila oficială a societății, prin urmare conțin vicii esențiale și se lovesc de nulitate.

Astfel, se va menționa că aceste temeiuri reținute de instanța de apel și susținute, de altfel, și de reprezentantul SRL „Mazal Tov” ca motiv de respingere a acțiunii, constituie în sine niște împrejurări, care nu influențează relațiile contractuale stabilite între SRL „Cebacot” și SRL „Mazal Tov”.

Or, însuși reprezentantul SRL „Mazal Tov”, în ședința de judecată în prima instanță, nu a negat faptul livrărilor de marfă în baza facturilor fiscale vizate, menționând doar că situația dată a fost creată de lucrătorii acestor firme, după o schemă gândită, care au semnat documentele fără a avea împuterniciri, împărțind veniturile între ei (f. d. 79).

Instanța de judecată remarcă, însă, că în susținerea invocarilor menționate, instanței de judecată nu au fost prezentate probe incontestabile, în conformitate cu prevederile art. 118 CPC, prin urmare aceste susțineri poartă un caracter declarativ.

Mai mult că aceste susțineri constituie temei de adresare cu plângere în organele de drept pentru atragere la răspundere a acestor persoane, dar nu și temei de respingere acțiunii cu privire la încasarea prejudiciului.

Mai cu seamă, la acest segment, se va menționa că, și după recepționarea pretenției înaintate de SRL „Cebacot” la data de 26 ianuarie 2012 prin care a fost solicitată achitarea costului mărfii în mărime de 14547 lei (f. d. 28), intimatul SRL „Mazal Tov” nu a reacționat nici într-un mod, lăsând pretenția dată fără răspuns, fapt, confirmat și de reprezentantul SRL „Mazal Tov” în ședința de judecată din 19 decembrie 2013 (f. d. 79).

Pe de altă parte, după cum a evidențiat și instanța de fond, din facturile întocmite anterior situației din speță și prezentate instanței de judecată, rezultă că și acestea

conțin aceeași modalitate de întocmire și aceleași rechizite ca și cele vizate în cauză, iar SRL „Mazal Tov” nu a contestat aceste facturi și nu a respins acceptarea lor.

În această ordine de idei se va reține drept corectă soluția primei instanțe cu privire la temeinicia acțiunii, pe când instanța de apel nu a calificat corect, din punct de vedere juridic, acțiunea cu care a fost investită, ce a dus la emiterea unei soluții greșite.

Distinct de cele relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Cebacot”.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 03 septembrie 2014 și se menține hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 27 decembrie 2013 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Cebacot” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Mazal Tov” cu privire la încasarea sumei.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Vera Macinskaia

Sveatoslav Moldovan

Maria Ghervas

Ala Cobăneanu